

Sygn. akt II Ca 161/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.) SSO Beata Grochulska
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. T.

przeciwko (...) sp. z o.o.

o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 18 listopada 2016 roku, sygn. akt I C 962/14

oddala apelację.

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSO Beata Grochulska

Sygn. akt II Ca 161/17

UZASADNIENIE

Powód J. T. w pozwie przeciwko (...) Sp. z o.o. w T. wnosi o ustalenie, że pozwany uzyskał bez podstawy prawnej korzyść majątkową w kwocie 4999 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wnosił o jego oddalenie.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim oddalił powództwo oraz odstąpił od obciążenia powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 28 lutego 2006 r., w sprawie sygn. akt I C 419/04, powód (...) Sp. z o.o. w T. zawarł z pozwanymi : J. T. i jego synem J. T. ugodę sądową, na mocy której pozwani zobowiązali się solidarnie do spłaty zadłużenia z tytułu czynszu i opłat z nim związanych, dotyczącego lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ulicy (...) w T., w wysokości 18.652,67 złotych, które to zadłużenie mieli spłacać w ratach, w terminach ustalonych w ugodzie.

Wyrokiem z dnia 10 października 2008 r., sygn. akt I C 328/08, Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. nakazał J. T. opróżnienie lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ulicy (...) w T., i wydanie go Gminie M. T.. Zarazem Sąd orzekł o przysługującym eksmitowanemu prawu do lokalu socjalnego, nakazując wstrzymanie opróżnienia lokalu mieszkalnego do czasu złożenia pozwanemu przez Gminę M. T. oferty zawarcia z nim umowy najmu lokalu socjalnego.

Poczynając od dnia 20 czerwca 2002 r. tylko J. T. jest zameldowany w przedmiotowym lokalu.

Według wyliczeń (...) Towarzystwa Budownictwa (...) w T. - zarządcy nieruchomości położonej przy ulicy (...) - zadłużenie J. T., zajmującego przedmiotowy lokal bez tytułu prawnego, wynosiło - według stanu na koniec listopada 2015 r. - 63.922,78 złotych, a obecnie wynosi ponad 70.000 złotych (bez odsetek).

Należności za wodę są naliczane J. T. według maksymalnego wskaźnika 5 metrów sześciennych wody miesięcznie z uwagi na jej wysokie zużycie, wynoszące w 2013 r. 300 metrów sześciennych, w 2014 r. - kilkadziesiąt metrów sześciennych a w 2015 r. - ponad 700 metrów sześciennych rocznie. Poczynając od listopada 2009 r. wyżej wymieniony posiada w mieszkaniu wodomierz.

W 2014 r. J. T. zgłosił (...) Sp. z o.o., że w lokalu przebywa tylko jedna osoba - on sam.

Od czasu wydania wyroku w sprawie o eksmisję J. T. dokonuje regularnych wpłat na poczet bieżących należności związanych z zajmowaniem przedmiotowego lokalu w wysokościach od kilkudziesięciu złotych do około 300 złotych miesięcznie.

Z wywiadu Wydziału (...) KPP w T., dokonanego w październiku 2014 r. wynika, że J. T. jest w konflikcie z sąsiadami, jego zachowanie jest aspołeczne, często wszczyna awantury i nadużywa alkoholu.

Sąd Rejonowy ocenił i zważył, iż powództwo zostało wywiedzione z art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się ustalenia, że pozwany został jego kosztem bezpodstawnie wzbogacony o kwotę 4.999 złotych.

W przedmiotowej sprawie nie doszło do wzbogacenia się po stronie pozwanego kosztem powoda, skoro zalega on z zapłatą na rzecz (...) Sp. z o.o. czynszu najmu i opłat z nim związanych a także z zapłatą odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu bez tytułu prawnego na łączną kwotę ponad 100.000 złotych, łącznie z odsetkami. Nie ulega wątpliwości, że to pozwany został zubożony na skutek dokonywania przez powoda wpłat w zaniżonych wysokościach, i to niezależnie od tego, czy powód zalega z zapłatą na kwotę przypisywaną mu przez (...) Sp. z o.o., czy też na sumę mniejszą o kwotę 4.999 złotych, wskazaną w pozwie.

Powód nie ma ponadto interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. w ustaleniu ewentualnych nieprawidłowości w naliczeniach obciążających go należności z tytułu bezumownego zajmowania mieszkania, bowiem w przypadku wytoczenia przeciwko niemu kolejnego powództwa o zapłatę będzie mógł zgłosić stosowny zarzut w tym przedmiocie. W chwili obecnej pozwany nie nosi się z zamiarem wniesienia takiego powództwa, do czego przypuszczalnie zniechęcają go bardzo niskie dochody J. T. i bezskuteczność uprzednio prowadzonej egzekucji o świadczenie pieniężne.

Powództwo podlega zatem oddaleniu zarówno z braku przesłanek z art. 189 k.p.c., jak i z art. 405 k.c. Oddaleniu podlegają również wnioski dowodowe powoda jako pozbawione znaczenia dla wyrokowania w sprawie w kontekście poczynionych ustaleń.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd Rejonowy odstąpił od obciążenia powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego z uwagi na bardzo niskie dochody J. T..

Apelację od wyroku wniósł powód, który domagał się zmiany orzeczenia poprzez uwzględnienie apelacji. Apelujący nie wskazał podstaw zaskarżenia, ale z treści jej uzasadnienia wynika, że zarzuca stronie pozwanej niewłaściwe postępowanie w stosunku do niego, zaniedbania stanu technicznego budynku.

Wskazując na powyższe wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest uzasadniona i z tego powodu nie może odnieść zamierzonego skutku.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe, znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych w sprawie dowodach. Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że powód posiada zadłużenie z tytułu zajmowania lokalu strony pozwanej na kwotę nie niższą niż 70000,00 zł bez odsetek. W lokalu powoda jest zainstalowany od roku 2009 wodomierz, który wskazuje na bardzo duże zużycie wody.

Powód w niniejszej sprawie domagał się zaś ustalenia na podstawie art. 189 k.p.c., że uiszczył na rzecz pozwanego tytułem niezgodnego z prawem naliczenia opłat za wodę kwotę 4999,00 zł.

Tymczasem z istoty art. 189 k.p.c. wynika, że przedmiotem rozstrzygnięcia może być ustalenie stosunku prawnego lub prawa. Niedopuszczalne w takim przypadku jest powództwo o ustalenie faktów (zob. orzeczenie SN z 22.05.1953r., I C26/53, PiP 1953, Nr 12, s.905; orzeczenie SN z 19.10.1959 r., IV CR537/58, NP z1960 , Nr 9, s.1229 ; Kodeks postępowania cywilnego- komentarz, wydanie 3, Warszawa 2008r., s. 333).

W niniejszej sprawie w świetle stanowiska powoda istnieje możliwość wytoczenia powództwa o świadczenie. Oznacza powyższe, że powód nie posiada interesu prawnego w niniejszej sprawie, gdyż ustalenie jest tylko przesłanką do uwzględnienia roszczenia o świadczenie.

Zasadnie zatem Sąd Rejonowy uznał, że powód nie ma interesu prawnego i powództwo o ustalenie oddalił.

Skoro zaskarżony wyrok nie narusza przepisów prawa, dlatego apelacja jako nie uzasadniona podlega na podstawie art. 385 k.p.c. oddaleniu.

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSO Beata Grochulska